

היה רבי עקיבא דורש במעשה מרכבה אז ירדה אש מהשמים והיא סבבה את האילנות, וכן היו מתקבצים מלאכי השרת בכדי לשמוע את דבריו כמו שמתקבצים העם לפני הצחוק שמצחקים לפני החתן והכלה (רש"י). **בְּגִין דְּלִית יְחוּדָא וְקִשּׁוּרָא וּמִרְכָּבָה, לְשֵׁם יְהוָה בְּאֲדָנִי, אֵלָא בְּצַדִּיק. דְּאִיהוּ קָשֶׁת** והוא בגלל שאין ייחוד וקישור ומרכבה לשם הוי"ה בשם אדנ"י אלא רק ע"י הצדיק שהוא היסוד הנקרא קשת, **דְּאִיהִי (ד"א דְּבִיָּה) מִרְכָּבָתָא שְׁלִימָתָא דְּלַעִילָא, יֵאֱהָדוּנָה"י** כי ע"י הצדיק נעשית המרכבה השלימה למעלה והוא המייחד את זו"ן שהוא שילוב יאהדונה"י.

השכינה נקראת מעשה בראשית ולכן אסור לדרוש בזו"ן שהם נפרדים שְׂכִינָתָא אִיהִי מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית והנה השכינה נקראת מעשה

אור הרשב"י

אנו נדרוש במעשה מרכבה. פתח רבי יהושע ודרש. ואותו היום תקופת תמוז היה, נתקשרו שמים בעבים ונראה כמין קשת בענן, והיו מלאכי השרת מתקבצין ובאין לשמוע, כבני אדם שמתקבצין ובאין לראות במזמוטי חתן וכלה. הלך רבי יוסי הכהן וסיפר דברים לפני רבן יוחנן בן זכאי, ואמר: אשריכם ואשרי יולדתכם, אשרי עיני שכך ראו. ואף אני ואתם בחלומי מסובין היינו על הר סיני, ונתנה עלינו בת קול מן השמים: עלו לכאן, עלו לכאן! טרקלין גדולים ומצעות נאות מוצעות לכם, אתם ותלמידים ותלמידות. תלמידים מוזמנים לכת שלישית.

וירדה אש מן השמים וסיבבה כל האילנות שבשדה, פתחו כולן ואמרו שירה. מה שירה אמרו – הללו את ה' מן הארץ תנינים וכל תהמות עין פרי וכל ארזים הללויה. נענה מלאך מן האש ואמר: הן הן מעשה המרכבה. עמד רבן יוחנן בן זכאי, ונשקו על ראשו, ואמר: ברוך ה' אלהי ישראל שנתן בן לאברהם אבינו שיודע להבין ולחקור ולדרוש במעשה מרכבה. יש נאה דורש ואין נאה מקיים, נאה מקיים ואין נאה דורש, אתה נאה דורש ונאה מקיים. אשריך אברהם אבינו שאלעזר בן ערך יצא מחלצוך. וכשנאמרו הדברים לפני רבי יהושע היה הוא ורבי יוסי הכהן מהלכים בדרך, אמרו: אף

הלימוד היומי

בראשית, ואוקמוה, אין דורשין במעשה בראשית בשנים ובזה אמרו חז"ל שאין דורשים במעשה בראשית בשנים [שמ], דהיינו שאסור לדרשו בזו"ן ולבאר שהם נפרדים לשנים אלא הם כאחד כגוף ונשמה בעולם האצילות (רמ"ק). בגין דענפין דאילנא, אינון פרודות מלמעלה בכנפי חיון, יהו"ה לימינא, אדנ"י לשמאלא. חתן לימינא, פלה לשמאלא וטעם הדבר הוא בגלל שענפי האילן שהם ספירות זו"ן הם פרודות מלמעלה בעולם הבריאה בכנפי החיות שלהם, דהיינו שאז בבריאה שם הוי"ה דז"א הוא בימין ושם אדנ"י של המלכות הוא בשמאל, ואז יוצא שהחתן שהוא ז"א הוא בימין והכלה שהיא השכינה היא בשמאל ולכן בבריאה הם נפרדים. פד אתיין לה לחופה, בכמה מיני נגונא, צריכין ישראל לאתערא לון לתתא, בשירות ותשבחות, בכל מיני נגונא בעלותא, הא קא אתיין לחופה אמנם כאשר מעלים את השכינה מהבריאה אל האצילות ככלה לחופה אז מביאים אותה בכמה מיני ניגונים, דהיינו שאז צריכים ישראל למטה לעורר את הייחוד ע"י השירות והתשבחות שבפסוקי דזמרה, ובכל שאר מיני ניגון שביוצר אור, ועי"כ בתפילת העמידה זו"ן באים לחופה כי אז הוא ייחוד זו"ן תחת אור מקיף דאמא הנקרא חופה (יהל אור).

אור הרשב"י

[שמ] כדאיתא בחגיגה פרק ב' משנה א' אין בראשית בשנים ולא במרכבה ביחיד אלא דורשין בעריות בשלשה ולא במעשה אם כן היה חכם ומבין מדעתו.

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

סוד הקידושין שז"א מקדש את השכינה בסוד התפילין
וְצָרִיכִין יִשְׂרָאֵל לְמִיתָב קְדוּשִׁין לְפָלָה. מִחֲתָנָא,
בְּקִשּׁוּרָא דְתַפְלָה דִּיד, לְמַהוּי קְשִׁירָא לִיה,
וְלַעֲטָרָא לֹון בְּתַפִּילִין דִּרִּישָׁא, דְּאִיהוּ פֶּאֶר ולכן צריכים ישראל
 לתת טבעת קידושין מהחתן שהוא ז"א אל הכלה שהיא השכינה, וסוד הקידושין הוא ע"י
 קשר תש"י שצריכים לקשור אותו כנגד השכינה שהיא תהיה קשורה כנגד לבו של ז"א בסוד
 'שמאלו תחת לראשי', וכן ישראל צריכים לעטר את עצמם בתש"ר הנקראים פאר, **הָאָה**
הוּא דְכֶתִיב, (יחזקאל כד) **פֶּאֶרְךָ חֲבוּשׁ עָלֶיךָ** כי זהו מש"כ בפסוק פארך
 חבוש עליך שהוא התפילין הנקראים פאר [שמא] ואלו תש"ר הם בסוד נתינת המוחין מאמא
 לו"א, בסוד 'בעטרה שעטרה לו אמו' ואח"כ ז"א נותן את הארת המוחין לשכינה. **וְהַלֵּת**
בְּרִיכִין דְּרִצּוּעָה, לְקַבֵּל ג' קְדוּשׁוֹת, דְּאֵינֹון קְדוּשׁ קְדוּשׁ
קְדוּשׁ, (רצועה) **קְדֻשָּׁה לְךָ יִשְׁלָשׁוּ** וכן ישראל צריכים לכרוך ג' כריכות
 על אצבע האמה שהוא בסוד הטבעת קידושין שנותן ז"א לשכינה, ואלו הג' כריכות הן כנגד
 ג' קדושות של קדוש קדוש קדוש בסוד קדושה לך ישלשו, ובזה צריך לבון להמשיך את
 הארת הג' מוחין מז"א אל המלכות. **וְצָרִיךָ לְבָרְכָא לֹון בְּשֶׁבַע**
בְּרָכָאן, דְּאֵינֹון שְׁבַע בְּרָכוֹת דְּקָרִיאָת שְׁמַע, בְּשִׁחַר
שְׁתִּים לְפָנֶיהָ וְאַחַת לְאַחֲרֶיהָ. וּבְעֶרְב שְׁתִּים לְפָנֶיהָ
וּשְׁתִּים לְאַחֲרֶיהָ ואז צריך לברך בייחוד זו"ן שבע ברכות שהן שבע ברכות

אור הרשב"י

[שמא] כדאיתא בברכות דף יא עמוד א' אמר רבי אבא בר זבדא אמר רב: אבל חייב בכל
 המצות האמורות בתורה, חוץ מן התפילין, שהרי
 נאמר בהם פאר, שנאמר: פארך חבוש עליך.

הלימוד היומי

שבקריאת שמע [שמב], שהן שתיים לפני הק"ש בבוקר ואחת לאחריה שהן בסוד חג"ת, וכן שתי ברכות לפני הק"ש של הערב ושתיים לאחריה שהן בסוד נהי"ם וכנגד זה כורכים שבע בריכות בתש"י (רמ"ק יהל אור).

הכלה שהיא השכינה נכנסת לחופה ע"י הטלית,

וְכִלָּה בְּחוּפָהּ, דְּאִיהִי בְּדִיוֹקָנָא דְכִנְפֵי מְצוּה, בְּצִיצִיּוֹת מוֹזְהָבוֹת [שמג] והנה הכלה שהיא השכינה נכנסת לחופה ע"י הטלית, שזו

הטלית היא כדיוקן כנפי המצוה של הבינה הנקרא טלית מוזהבת [שמד] שהיא חופפת על זו"ן מלמעלה, וּתְכַלֶּת וְלָבֵן, כִּסָּא דִּין וְכִסָּא רַחֲמִים, כָּלִיל דָּא בְּדָא והתכלת והלבן שבציצית הוא בכדי לתקן את זו"ן, שהשכינה היא סוד התכלת וז"א הוא סוד הלבן, ובזה יש כסא דין ע"י תכלת המלכות וכסא רחמים ע"י הלבן שבז"א, והם כלולים זה בזה בכדי שיומתקו הדינים ולכן כורכים אותם יחד בציצית (עטרת צבי, רמ"ק). **וְכִמָּה קְשָׁרִים וְחֻלְיִין, סִחְרָנִיה. בְּכִמָּה מְרַגְלָאן וְאַבְנֵין יְקִירִין** וכן יש כמה קשרים וחוליות בציצית שהם כנגד התפשטות המלכות בהיכלות התחתונים, והם בכמה מרגליות ואבנים טובות שהם המלאכים שבאותם ההיכלות, דהיינו שהם י"ב מלאכים הנקראים י"ב מרגליות והם בסוד ד' מחנות ארגמ"ן שכל מלאך מהם כלולים עמו עוד ב' מלאכים (רמ"ק), **מְלִיִּין סְגוּלוֹת, סִחְרִין לְגִפְיָה,**

[שמב] וכדאיתא בברכות פ"א מ"ד בשחר [שמג] היהל אור גורם בטלית מוזהבת. [שמד] מאחר שסוד הזהב הוא מצד דיני מברך שתיים לפני ושתיים לאחריה. מברך שתיים לפני ושתיים לאחריה. הבינה (רמ"ק).

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000